

forlange, at vi her i Danmark, som kun er et lille Land, tage Hensyn til, hvorledes dette Forhold har udviklet sig andre Steder. Saa vidt mig bekendt, er der kun et eneste Land i Europa, hvor der ved Lovbud er paabudt tvungne Jagtprøver. Det er Østrig. I Preussen ved jeg meget vel, at man har vedtaget en Lov i samme Retning; men, saa vidt mig bekendt, har Regeringen den Dag i Dag nægtet at sanktionere den, og det er sikkert med Erfaringerne fra Østrig for Øje. Efter alt, hvad der foreligger offentlig, er der i Østrig ingen synderlig Glæde over, hvad der er sket; Forholdene der have tværtimod efter de Meddelelser, jeg har faaet fra Folk, som have rejst der og gjort sig bekendt med Forholdene dersteds, uviklet sig saaledes, at man nærmest er ved at fortryde, hvad der er gjort. I Norge se vi ogsaa, at Stortinget har opfordret Ministriet til at tage denne Ting under Overvejelse, men hverken Højre- eller Venstre- regeringen har villet efterkomme et saadant Ønske. Der er altsaa kun et eneste Sted i Europa, hvor man har indført tvungne Jagtprøver. Men der er man utilfreds dermed, saa jeg ser ingen Anledning for os til at prøve paa at følge efter, hvilket sikkert i mange Maader vilde være uheldigt. Det gaar ogsaa saa vidt med Hensyn til, hvad der kræves i det foreliggende Lovforslag, at, naar man vil oprette et Aktieselskab og saa Udkomst til at drive Næring, skal et af dets Bestyrelsesmedlemmer være i Besiddelse af den Jagtprøve, der kræves for vedkommende Forretning. Jeg vil blot nævne det Tilfælde, at man i Gks. vil oprette et Svine- slagteri — og det er jo ikke usædvanligt, at det sker — saa kan det i Fremtiden ikke ske, med mindre man har valgt ind i Bestyrelsen en Slagter, der har aflagt Jagtprøve. Jeg ser ingen Grund til, at man skulde lægge et saadant Baand paa de vedkommende Aktionærer. Hvis de ikke finde det praktisk og rigtigt at indføre en saadan Mand i Bestyrelsen, skulle de ogsaa fritages for at gøre det. Jeg kan for Resten nævne, at flere af vore nuværende Slagterier drives af Slagtere, der ikke have aflagt Jagtprøve, og jeg antager, at man dristig kan overlade vedkommende Aktieselskaber og deres Bestyrelser at afgøre, hvilken Mand de ville have til at drive deres Forretning. Jeg ser altsaa ingen som helst Grund til at gaa til det, Lovfor- slaget kræver paa dette Omraade. Der er jeg enig med de foregaaende Talere, der have udtalt sig herom. Naar der endvidere har været klaget over, at næringsdrivende isølge den bestaaende Lovgivning kunde drive Næring i Kommuner, hvor de ikke boede, uden

at de sattes i personlig Stat til vedkommende Kommuner, er det Klager, som jeg er overbevist om, man vil laane villige Øren i dette Ting, og jeg haaber ikke, det skal vare længe, før man kan tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning paa dette Punkt. Men det hører jo nærmere hjemme ved et Lovforslag om den mellemkommunale Bestaatning, end det hører hjemme her. Naar der ellers er krævet fra Byernes Side, at man vil standse den Omløben med Varer, der nu sker, er jeg fuldstændig enig med den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste Valgfreds (Lauridsen) i, at den Tilladelse, der fra forðums Tid er givet enkelte Egne, ikke er tidssvarende, og at man fuldt vel kan gaa til helt ud at indskrænke og forbyde noget saadant. Det vilde jeg ikke have nogen som helst Betænkelighed ved, thi det finder jo Sted i en Udstrækning, som er højt behynderlig. Det er ikke blot fra Hammerum Herred, man løber om med Varer; men man ser næsten fra alle Smaakøbstæder, at man ikke blot løber om, men kører om med Varer fra Landsby til Landsby. Det hedder vel, at vedkommende Beboere paa Landet rekvirere deres Varer, og at vedkommende Købmand sender sine Folk ud for at modtage Bestillinger. Men det er paaafaldende, saa hurtigt man faar Varerne, efter at Bestillingen er gjort, saa den Handel, der foregaar paa den Maade, tror jeg hverken er i Købstædernes eller Landboernes Interesjer. Men det er en Selvfølge, at de Varer, man faar ad den Vej, maa blive dyre; thi Købmanden kan ikke for sin Fornøjelses Skyld lade sin Karl køre rundt med Hest og Vogn fra Landsby til Landsby, undtagen at dette betales samtidig med de Varer, man faar. Naar der ellers er klaget over Retten til Afholdelse af Auktioner o. s. v., saa antager jeg ogsaa, at Tinget vil være villigt til at tage alle disse Spørgsmaal under velvillig Overvejelse og at imødefomme de billige og berettigede Ønsker, der stilles fra Købstædernes Side i saa Henseende. Derimod er jeg enig med den ærede foregaaende Taler i, at jeg ikke kan gaa med til at tilraade at gøre de Indskrænkninger lige over for Forbrugsforeninger, der tilsigtes med det foreliggende Lovforslag. Jeg har i den senere Tid fra flere Sider hørt, at Købstæderne nærrede Betænkelighed ved Agravbevægelsen, og at Bybefolkningen i den saa en Bevægelse, der var en knyttet Haand imod Købstæderne. Men det tror jeg ikke, Købstæderne have Ret i. I hvert Fald vil man hindre det, saa mener jeg ligesom den ærede sidste Taler, at man heller ikke skal gøre et saa udfordrende Skridt fra Købstædernes Side, et saadant Angreb paa